

BELÜGYI KÖZLÖNY

A BELÜGYMINISZTERIUM

HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

Szám	Tárgy	Oldal
	Miniszteri rendelet	
9/1982. (XII. 24.) BM	A Polgári Fegyveres Őrség Működési és Szolgálati Szabályzatának módosításáról — — — — —	1
1/1983. (I. 1.) BM	A névváltoztatásról szóló 11/1955. (II. 20.) MT számú rendelet végrehajtására, valamint a névviseléssel kapcsolatos egyes kérdések rendezésére kiadott 2/1955. (IV. 23.) BM számú rendelet módosításáról — —	1
	Miniszteri parancs	
34/1982. BM	A magyar—román, magyar—csehszlovák határmegbízottjának, határmegbízott helyettesének, valamint a Magyar—Jugoszláv Határmegjelölési és Határfelújítási Vegyesbizottság elnökhelyettese, tagja, illetve helyi vegyesbizottság tagjának kinevezéséről, illetve felmentéséről —	2
	Elvi állásfoglalás	
1/1983. (BK 1.) miniszterhelyettesi	A személyi számnak a szabálysértési ügyintézésben történő alkalmazásáról — — — — —	3
	Jogesetek	
448. (BH 1982. évi 11. sz.) 496. (BH 1982. évi 12. sz.)		3

Miniszteri rendelet

A belügyminiszter
9/1982. (XII. 24.) BM számú
rendelete
a Polgári Fegyveres Őrség
Működési és Szolgálati Szabályzatának
módosításáról

1. §

A 2/1981. (II. 23.) BM számú rendelettel módosított 7/1977. (XII. 24.) BM számú rendelet mellékleteként kiadott Polgári Fegyveres Őrség Működési és Szolgálati Szabályzata Függelékének 7. és 12. pontját — az érdekelt miniszterekkel és országos hatáskörű szervek vezetőivel, valamint a Fővárosi Tanács elnökével egyetértésben — az e rendelet mellékletében foglaltak szerint módosítom.*

* A melléklet külön kerül közzétételre.

2. §

Ez a rendelet 1983. január hó 1. napján lép hatályba, egyidejűleg a 2/1981. (II. 23.) BM számú rendelet hatályát veszti.

Dr. Horváth István s. k.,
 belügyminiszter

A belügyminiszter
1/1983. (I. 1.) BM számú
rendelete

a névváltoztatásról szóló 11/1955. (II. 20.) MT
számú rendelet végrehajtására, valamint
a névviseléssel kapcsolatos egyes kérdések
rendezésére kiadott 2/1955. (IV. 23.) BM számú
rendelet módosításáról

A névváltoztatásról szóló 11/1955. (II. 20.) MT számú rendelet végrehajtására, valamint a névviseléssel kapcsolatos egyes kérdések rendezésére kiadott — a 2/1974. (VI. 27.) BM számú rendelet-

tel módosított — 2/1955. (IV. 23.) BM számú rendeletet (a továbbiakban: R) az igazságügyminiszterrel egyetértésben az alábbiak szerint módosítom:

1. §

A R. 6. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A házasság megszűnése, illetőleg érvénytelenné nyilvánítása után a volt feleség névviseelésében névváltoztatási eljárás során változtatás csak akkor engedélyezhető, ha az anyakönyvezetónél egy esetben már bejelentette a névmódosítási szándékát, és az anyakönyvvezető által módosított névtől el kíván térni.”

2. §

A R. 10. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„10. § A névváltoztatásra irányuló kérelmet az e célra rendszeresített nyomtatványon kell benyújtani.”

3. §

Ez a rendelet 1983. január 1-én lép hatályba. Egyidejűleg a R. 11. §-a hatályát veszti.

Dr. Kamara János s. k.,
belügyminisztériumi államtitkár

Miniszteri parancs

A Magyar Népköztársaság belügyminiszterének 34/1982. számú parancsa

a magyar—román, magyar—csehszlovák
határmegbízottjának, határmegbízott
helyettesének, valamint a Magyar—Jugoszláv
Határmegjelölési és Határjelfelújítási
Vegyesbizottság elnökhelyettese, tagja,
illetve helyi vegyesbizottság tagjának
kinevezéséről, illetve felmentéséről

A Minisztertanács kinevezési jogköréről szóló 1053/1977. (XII. 31.) számú határozata 36. pontjában kapott felhatalmazás alapján

k i n e v e z e m :

PÁL JÁNOS hőr. alezredest (7. határőrkerület) a magyar—román államhatár rendje és határkérdésekben együttműködés tárgyában Budapesten, 1963. évi június hó 13-án aláírt szerződésben meghatározott I. határszakasz határmegbízottjának,

NAGY JÓZSEF hőr. őrnagyot (9. határőrkerület) a magyar—csehszlovák államhatáron való együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról Prágában, 1976. évi november hó 19. napján aláírt egyezményben meghatározott 3. számú határmegbízott helyettesének.

Dr. CSÁSZÁR MIKLÓS hőr. századost (BM Határőrség Országos Parancsnokság) a magyar—jugoszláv határon a határvonal és a határjelek karbantartása és felújítása tárgyában Belgrádban, 1956. január hó 18-án aláírt egyezmény alapján létrejött Magyar—Jugoszláv Határmegjelölési és Határjelfelújítási Vegyesbizottság elnökhelyettesének,

Dr. SIPOS SÁNDOR okl. mérnököt (Földmérési Intézet) a magyar—jugoszláv határon a határvonal és a határjelek karbantartása és felújítása tárgyában Belgrádban, 1956. január hó 18-án aláírt egyezmény alapján létrejött Magyar—Jugoszláv Határmegjelölési és Határjelfelújítási Vegyesbizottság tagjának,

CZIFRA JÓZSEF hőr. századost (4. határőrkerület) a magyar—jugoszláv határon a határrendsértések megelőzéséről és rendezéséről Budapesten, 1978. évi október hó 4. napján aláírt egyezményben meghatározott 1. számú Helyi Vegyesbizottság tagjának.

Egyidejűleg felmentem:

Dr. CSENTES MIHÁLY ny. hőr. ezredest (7. határőrkerület) a magyar—román államhatár rendje és határkérdésekben együttműködés tárgyában Budapesten, 1963. évi június hó 13-án aláírt szerződésben meghatározott I. határszakasz határmegbízotti tisztsége alól,

PROKAJ ISTVÁN ny. hőr. alezredest (9. határőrkerület) a magyar—csehszlovák államhatáron való együttműködésről és kölcsönös segítségnyújtásról Prágában, 1976. évi november hó 19. napján aláírt egyezményben meghatározott 3. számú határmegbízott helyettesi tisztsége alól,

Dr. DÓRY ANTAL ny. hőr. alezredest (BM Határőrség Országos Parancsnokság) a magyar—jugoszláv határon a határvonal és a határjelek karbantartása és felújítása tárgyában Belgrádban, 1956. január hó 18-án aláírt egyezmény alapján létrejött Magyar—Jugoszláv Határmegjelölési és Határjelfelújítási Vegyesbizottság tagsága alól,

SZABÓ BÉLA okl. mérnököt (Országos Földmérési és Térképészeti Hivatal) a magyar—jugoszláv határon a határvonal és a határjelek karbantartása és felújítása tárgyában Belgrádban 1956. január hó 18-án aláírt egyezmény alapján létrejött Magyar—Jugoszláv Határmegjelölési és Határjelfelújítási Vegyesbizottság tagsága alól.

PÁL JÁNOS hőr. alezredest (4. határőrkerület) a magyar—jugoszláv határon a határrend-sértések megelőzéséről és rendezéséről Buda-pesten, 1978. évi október hó 4. napján alá-írt egyezményben meghatározott 1. számú Helyi Vegyesbizottsági tagsága alól.

Ez a parancs kiadása napján lép hatályba. Egy-idejűleg a BK 9/1972., illetve a BK 5/1974., va-lamint a 13/1977., 14/1978. és a 33/1981. számú belügyminiszteri parancs ennek megfelelően mó-dosul.

Dr. Horváth István s. k.,
belügyminiszter

Elvi állásfoglalás

A Magyar Népköztársaság belügyminiszter-helyettesének 1/1983. (BK. 1.) számú elvi állásfoglalása

a személyi számnak a szabálysértési
ügyintézésben történő alkalmazásáról

A személyi számnak a szabálysértési ügyinté-zésben történő alkalmazásáról kiadom az alábbi

e l v i á l l á s f o g l a l á s t

1. Az állami népszámlálástörvényről szóló 1974. évi 8. számú törvényerejű rendelet végrehajtására kiadott 24/1974. (VI. 6.) MT számú ren-delet 5. § (2) bekezdésének előírása szerint a sze-mélyi számot a hivatalos iratokba is be kell je-gyezni.

2. Az 1. pontban hivatkozott jogszabály előírá-sának érvényesítése érdekében a szabálysértési ügyintézésben rendszeresített nyomtatványokba (feljelentés, iktató könyv, tárgyalási jegyzőkönyv, határozat, letiltás, adók módjára történő behajtás-ra megkeresés stb.) a születési évre, hónapra és napra vonatkozó adatok helyett a személyi szá-mot kell bejegyezni.

3. A külföldiek esetében — a letelepedettek ki-vételével —, illetőleg az ország területén élő olyan személyek esetében, akik személyi számmal még nem rendelkeznek, továbbra is a születési időt kell feltüntetni.

4. Ez az elvi állásfoglalás kiadása napján lép hatályba. Rendelkezéseit az érintett állománnyal ismertetni kell.

LADVÁNSZKY KÁROLY s. k.,
r. altábornagy
miniszterhelyettes

Jogesetek

448

A járművezetéstől eltiltás önálló büntetésként alkalmazásának szempontjai (Btk. 88. §).

Az első fokú bíróság a vádlottat 2 rb. ittas jár-művezetés vétségében mondotta ki bűnösnek, ezért főbüntetés helyett alkalmazott önálló bün-tetésül 2 évre a járművezetéstől eltiltásra ítélte.

A megyei bíróság az első fokú bíróság határo-zatát helyben hagyta.

A megállapított tényállás szerint a vádlott nem sokkal katonai szolgálatra történt bevonulása előtt egymás után két alkalommal is ittas állapot-ban vett részt a gépkocsijával a közúti forgalom-ban. Ez — annak ellenére, hogy alkoholos befo-lyásoltsága mind a két alkalommal csak enyhe fo-kú volt — mégis arra utal, hogy a közlekedésben való részvétele ez idő szerint veszélyt jelentene annak biztonságára. A töretlen ítélkezési gyakor-lat (BH 1980. évi 81. sz. és a 74. sz. jogeset) sze-rint ezért eltiltandó volt a járművezetéstől (Btk. 58. §). A vádlottól a jelen eljárással kapcsolatban a vezetői engedélyét be is vonták.

A vádlott továbbra is tényleges (sor)katonai szolgálatát teljesíti. Az első fokú tárgyalást kö-vetően előléptették.

A megyei bíróság azt a súlyosításra irányuló fellebbezést, — amely szerint a vádlottal szem-ben szükség van végrehajtásában próbaidőre fel-függesztett szabadságvesztés és pénzmellékbünté-tés kiszabására is — nem találta alaposnak. Nem tévesztve szem elől a vádlott előéletét, eddigi ren-dezett életvezetését, valamint azt a körülményt, hogy tényleges katonai szolgálatát teljesíti, ahol az általános fegyelme nevelése biztosítva van — a megyei bíróság is úgy találta, hogy a járműve-zetéstől eltiltás önmagában is alkalmasnak látszik a büntetési cél (Btk. 37. §) elérésére.

Kétségtelen, hogy a Btk. 88. §-a szerint mel-lékbüntetésnek — így járművezetéstől eltiltásnak is — főbüntetés helyett önálló büntetéskénti al-kalmazására csak kivételesen kerülhet sor. Ez a kivételesség azonban — a vonatkozó miniszteri indokolásból kitűnően — elsődlegesen a büntetés egyéniesítését szolgálja.

A Btk. 88. §-a viszonylag kisebb tárgyi súlyú cselekményeknél akkor alkalmazható, ha a bíró-ság megítélése szerint így is maradéktalanul elér-hető a büntetési cél (Btk. 37. §). Ennek a feltétel-nek a fennállását az elkövető személyi körülmé-nyeinek, a bűncselekmény jellegének és súlyának és az alkalmazni kívánt mellékbüntetés hatékony-ságának gondos mérlegelésével kell megállapítani.

A kifejtettekből kitűnően a megyei bíróság az elbírálandó ügyben ezeket a feltételeket fennállni látta.

Figyelmet érdemel ebben a körben az is, hogy a vádlottat rövid katonai szolgálata után már örvetetővé léptették elő. (Székesfehérvári Megyei Bíróság Bf. 72/1982. sz.)

496

I. A segítségnyújtás elmulasztása kísérletének megállapítása fogalmilag kizárt (Btk. 16. §, 172. §).

II. A járművezetéstől végleges hatályú eltiltás szempontjai (Btk. 58., 59. §).

Az első fokú bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki közúti baleset gondatlan vétségében és segítségnyújtás elmulasztásának a veszélyhelyzetet előidéző által elkövetett bűntette kísérletében. Ezért halmazati büntetésül 8 hónapi — börtönben végrehajtandó — szabadságvesztésre mint főbüntetésre, mellékbüntetésül végleges hatályú járművezetéstől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

Az irányadó tényállás lényege szerint a vádlott idült alkoholistá, epilepsziás beteg, de betegsége nem jelentette az elmeműködés olyan kóros állapotát, amely képtelenné tette volna cselekménye társadalomra veszélyességének felismerésére, vagy abban korlátozta volna. Epilepsziás megbetegedése és idült alkoholizmusa miatt gépjárművezetésre véglegesen alkalmatlan.

A vádlott 1981. szeptember 27-én 18 óra után, esti sötétségben, tompított világítással kb. 50 km/óra sebességgel „kacsázva” vezette személygépkocsiját a község belterületén. Vele azonos irányban, szorosan az úttest jobb oldali szélén, szinte az útpadkán haladt a sértett kivilágított kerékpárral.

A vádlott a megfelelő távolságból jól látható kerékpárost figyelmetlensége miatt későn észlelte, s a kerékpárost elütötte. A vádlott annak ellenére, hogy észlelte a balesetet, megállás nélkül továbbhajtott. A mögötte közlekedő személygépkocsi a baleset színhelyétől kb. 600 méterre érte utól, majd a vádlott az őt követő gépkocsi vezetőjének hangjelzéseire megállt, és felhívására a helyszínre visszatért. Időközben a baleset helyszí-

nén tartózkodók a mentőket és a rendőrséget értesítették. A sértett az ütközés következtében jobbra az útpadkára esett, bal láb középcsonttörést és bordatöréseket szenvedett.

A tényállás alapján a vádlott bűnösségének megállapítása törvényes, és törvényesen minősítette az első fokú bíróság a cselekményt közúti baleset gondatlan okozása vétségének. A segítségnyújtás elmulasztásának a veszélyhelyzetet előidéző által elkövetett bűntette kísérletként minősítése téves.

A segítségnyújtás elmulasztása tiszta mulasztási bűncselekmény. Ily módon a bűncselekmény kísérlete fogalmilag kizárt. Az első fokú bíróság indokolása idevonatkozóan egyéb okból is téves. Az eljárás adataiból kitűnően a vádlottnak nem állt szándékában segítséget nyújtani. Az az érvelés, hogy a helyszínről eltávozva más személyt kérhetett volna fel segítségnyújtásra, minden ténybeli alapot nélkülöz. Ilyen szándéka a vádlottnak nem volt. Kizárólag az őt követő személygépkocsi vezetőjének a fellépésére állt meg, s tért vissza a helyszínre.

A megyei bíróság a cselekmény kísérletként való minősítésére vonatkozó téves első fokú bírósági indokolást ezért mellőzte, az első fokú bíróság ítéletét e vonatkozásban megváltoztatta, és a cselekményt a Btk. 172. §-ának (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés I. tétele szerint minősülő segítségnyújtás elmulasztásának a veszélyhelyzetet előidéző által elkövetett bűntettnek minősítette.

A vádlottal szemben alkalmazott végleges hatályú járművezetéstől eltiltás mellékbüntetés törvényes, és nem tévedett az első fokú bíróság a mellékbüntetés alkalmazására vonatkozó indoklásban sem.

A vádlott nemcsak egészségi állapota miatt, hanem erkölcsi okból is alkalmatlan a gépjárművezetésre. Ezt a megállapítást alátámasztották a vádlott alkoholizáló életvezetésére vonatkozó, a tényállásban rögzített adatok. A tényállásból kitűnően az első fokú bíróság megalapozottan hivatkozott a vádlott hibás vezetési technikájára is. Ily módon a megyei bíróság a vádlott és védője fellebbezését, mely a mellékbüntetés alkalmazására vonatkozó indokolást sérelmezte, alaptalannak találta. (Győr Megyei Bíróság Bf. 72/1982. sz.)